

ואלוות השור

רשות אסנור פרה ב פסוק ז

(ג) לו לבת - ורובותם פירשו לבית לאשה:

(א') ומזה עשויה בה - זה אחד משני אגדיקים שבסיק למם רמז ישועה דוד ומרודכי דוד שנאמר (שמואל א יז) גם את האר גם הדבב הכה עבדך אמר לא בא לידי דבר זה אלא לסתור עליו להלhomme עם זה וכמרודכי אמר לא אויר לסתור זה שמתלה למשכוב עלי' אלא שעתידה להם להושיע לישראל לפיכך היה פטור לדעת מה יודה בסופו:

רשות אסנור פרה ב פסוק ז

(ד) אשר לא כהן - שאין זו לי' כהן אשר לא יקראה, ומ"א אשר לא כהן שוד עתוה באננו וכחשי בראין: ואשר אבודתי אבודתי - וכאשר התמלת לילך לאבד אלך אמרות. ומ"א כאשר אבודתי מבית אלך אבוד מפרק שטעהשין שאבי בראין נבעלות לנו' אני אסורה לך

סדר דקדוחא של אסנור - קדרש פנים אחריות (טבר) טוח ב פרשה ז

כאשר אבודתי אבודתי. נעה מרודכי ואמר לאוטור הר' אמרות לגוזר תענית. ואין יכול לבטל מגילות תענית, שכטבב בהן, מן יום ראשון ליום ועדי יומין שטונה עשרה קרב התמיד, שלא למסוף ברוחן, ולהלא להתעמא ברוחן, ואת אמרות גוזר תענית, שיטנו ב' ימים, ב' ים שעשוטין ב' את הפסת, נבט' ב' טוועד, נבט' ב' ארבע עשר החטפה, שלוחה אמרותה לו' או' זיקין של ישראל, אם אין ישראל בעלם נה המושג'ת יפ'ים, אם אין ישראל לתה תורה, מוטב לבטל מזונה אהות או' רוחם עליהם מן השמים, אלא עמדו וגוזר התענית

שנתו רבבה (וילנא) פרשה ז ד ז א פאלת

אותו נתנה נסעה על ישראל ומוראו על שמה שמאמר (אסנור ז) ולבקש מלפני עלי עמה.

רשות אסנור מלכונות מפורטים פרה ב

יש לבית דין גזעך אף דברם אלו לא' שעה אף על פי שהוא קטן מן הראשונים שלא יהו גוזרת אליהם חמורין מדברי תורה עצמה שאפילו דבר תורה יש לכל בית דין לעקוץ הוראת שעה, כדי בית דין שראו לחזק הדת ועונש סיג כד' שלא ישבה העם על דבר תורה, מכין ושתיין שלא כדין אבל אין קבעין הדבר לדוחות ואומרין שהלכה קר הא, וכן אם רואו לפ' שעה לבטל מצות עשה או לעבר על מצות לא' תעשה כדי להחויר רבים לסת או לוצל' רבים מישראל מההכשל בדבריהם אחרים שעשין לפ' מה שעריכם השעה, כשם שהחטא חותך ייז או רגלו של זה כד' שיחיה פולן קר בית דין טורים בחמן מן הטעמים לעבר על קצת מצות לפ' שעה כד' שיתק'מו [כלום] כדור שאמץ חכמים והראשונים חול עלי שבת אחת כד' שישמור שבתות הרבה הרבה

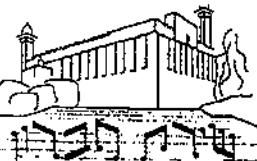
אל' הו רבבה (וילנא) פרשה ז

אמר ל', דבר שפ' דברים יש לבלבב, ואני אזכיר אהבה גוזלה, תורה וישראל, אבל אין יודע א' זה טהון קדום, אמרתי לו, חזק של' בני אדם שאומרים תורה קדמתה לכל', שאמור ה' קנייה האשית דרכך (משלי ח' כ"ב), אבל ה' יוציא אומר, ישראל קדושים [קדושים], שאמור קדוש ישראל לה' ואשת תבאותך.

ויזהו - ברכ' מסכת מגילה זב ס' אמרו ב'

אמר רבי אלון: אין שתהיג'ה לבת הגמלים - נסמלקה הימנה שכינה, אמרה: +תגלים כ"ב+ אל' אל' למתה עזבתני, שמא אתה זו על שוג נסיד ועל איזו כחצן? או שמא על שקראותי כב', שאמור +תגלה מחרב נפש מז מל' יוזה+, תורה וקראות אריה,

מדרש תהילים (בובר) מזמור כב

אלְ אֱלֹהִים עָזַבְתִּי, מִבֵּטִן אֲמִי אֱלֹהִים כְּבָבִיא,
אָמְרָה אֶסְתֵּר לְפָנֵי הַקָּבָבָה רַבְשׁוּעַ שֶׁלְשׁ מִצּוֹת נִתְתַּת לִי נְדָה וְחִלָּה וְהַדְלָקָת הַגָּר,
אַעֲפָ שָׁאַנְיָ בְּבֵית רְשֻׁעָה זוּ, כְּלָום עֲבָרָתִי עַל אַחֲתָמָה.

תלמוד בבלי מסכת מגילה דף יג עמוד א

ובמות אביה ואמה לךחה מרדכי לו לבת, תנא משום רבי מאיר: אל תזכיר לבת אלא לבית,
וاث שבע הנערות וגוי - אמר רבנן: שהיתה מונה בהן ימי שבת.
וישנה ואת גערתיה וגוי, אמר רבנן: שהאכילה מאכל יהוד;
ורבי יוחנן אמר: דרעווניט,

תלמוד בבלי מסכת מגילה דף יג עמוד ב

ואת מאמר מרדכי אסתר עשה, אמר רבנן: שהיתה מראה דם גדה לחכמים. כאשר
היתה באמנה אותו - אמר רבבה בר למא (משמעותו דרב): שהיתה עמדת מהיקו של אחشورוש
וטובלת יוישבת בחיקו של מרדכי.

תלמוד בבלי מסכת ניר דף כג עמוד ב

אמר ר' נ' בר יצחק: גדיולה עבריה לשמה מצואה שלא לשמה. והאמר רב יהודה אמר רב:
לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצוות אף' שלא לשמן, שמתוך שלא לשמן בא לשמנן אלא אםיא:
מצואה שלא לשמה, דכתיב: **תשופטים ה+** תבורך מנשימים על אשת חבר הקני מנשימים באهل
תבורך, מאן נשים שבאהל? שרה, רבקה, רחל ולאה.

שות משפט Cohen (עיביג' ארץ ישראל) סימן קידר

ואם אם מוצאים, שמורת וחיבת הוא, בשבייל הצלה כל' ישראל, לעבור על ביטול מ"ע
בושא"ת, (וגם עריות דידה בודאי הותר, מסטור וועל), ש"מ שאוטו הבתוון של ההשאגה
העליוינה אימ פוטר אוטנו כל' מחובת השמדאות על הצלה הכלל, בכל היכולת שבידם, ולד'
ית"ש נתכו עיליות איך לקשר את המודאות הנראות לנו הפקים: בטחון גמור על קיימ האומה
מצד אחד וחובת השמדאות בכל מה שיוכל להזק את קיומה,
וק"ז להסיר שום סכנה שתוכל ח'ז להביא עליה השמד וכילוי, ד' צילנו, ואנחנו בהדי כבשי
דרחמנא למהין, וחיבבים אמו לעשות כל המצוי בידינו. (ורוס"ג אומר בס' האמנונות והדעתות
(מאמר י' פט"ז) על מי שאומר שבתווח בד' על עביני עזה' בלא השמדאות, שהוא דעה זרה,
דא"כ יאמר ג"כ על עבini עזה' ב', ומה תכילת התהמה'ץ, ומהפרט למד על הכלל). וכיון שאנו
עשאים בשבייל הצלה כל' ישראל, שהוא יסוד כל התורה כולה, מגמותה ותכליתה, זהו יסוד כל
מיינ מגדר מליטה שבועלם, והכל כלול בה.

וזה גלענ'ד נס דנס - כל כפשה נטה למלטו כן נירעט ט
פשעל נרלים נפלמות טינס וולת פטיליה רם
רע יומל לא כח' פנץ' רטס קקל גז'ן קלען מהען ט
ומנס ט פטולס פטמותך רע ומילפס פוגה פ'יך נפוגה מהען
כטהריה'ן גנולס פנילס נטעה טהריה'ן פנקום דוחולן פנץ' נו,
כי ליס האה' מטה' פטולס נטעה טט פטיליה טל'ן נק
וונומס נלהט טפַּה ימל' טבַּה נטעה טט פטיליה טל'ן נק
לא פל' דחקס נטס נטס נטס ונטס נטס פטולס וטקלן
ט'ט נטטל פוג' נטס נטס ונטס פל' כטבַּה צלען טט יטולן
יז אוינן ומולודט וט טט נטען נטען וט טט וט
כטולס נטס נטולס מל' קומט ז'ט טו פק'יס. כטולס טטול
וולט סטטטולו נס קוז'ז. להן וטולט גולדס, וט' מהנס ט'ן ז
ליאו צוולט נטטט ט' להס גטיל'ת נטען וט'ו קומט'ס קוז'ז יטול
ט' פטולס ט' פטולס נטען וטטטולט לטט לטט נט' נט' נט' נט'
נט' נט' נט' נט' נט' נט' נט' נט' נט' נט' נט' נט' נט'
נט' נט' נט' נט' נט' נט' נט' נט' נט' נט' נט' נט' נט'

הקדשה ג' אמר
וילן זילפויין